

1910-05-22

SENDER

Laura Warberg

RECIPIENT

Astrid Warberg-Goldschmidt

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen ses af poststemple

General comment:

På Glorup boede Albrecht Warbergs
bror med familie.

Det vides ikke, hvem Munk, Doktoren,
Jørgensens, Kaptajnen og Marie er.

På Sandholt boede Nicoline von
Sperling, som var en ven af Warberg-
familien.

Munter var Warberg-familiens hund.

Den må være blevet hos Paludan på
gården Erikshaab, efter at Laura
Warberg flyttede fra stedet, da hendes
mand, Albrecht, var død.

Sender's location:

Erikshaab

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Recipient's location:

St. Pauli Kyrkogatan 19 Malmø Skåne

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuerten

Mentioned people:

Hans Jørgen -

Line Træskomands -

Hans Christian Caspersen

Johanne Caspersen

Rasmus Dalberg

Adam Goldschmidt

Ina Goldschmidt

Hanne - -, kokkepige Erikshaab

Ellen Sawyer

Anna Schaffalitzky de Muckadell

Johanne Schroll

Henry Smith, nær Erikshaab

Hempel Syberg

- Thagensen

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, Laura Warberg til Astrid, 1910-
05-22, 2420

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Gave til Østfyns Museer fra et medlem
af Warberg-familien

TRANSCRIPTION

[Håndskrevet på kuvertens forside:]

Fru Astrid Goldschmidt
St Pauli Kyrkogatan 19.3

Malmø

Skåne

[Diverse tegninger og kradserier]

[På kuvertens bagside:]

Poststempel

[I brevet:]

Erikshaab d: 22de Maj –

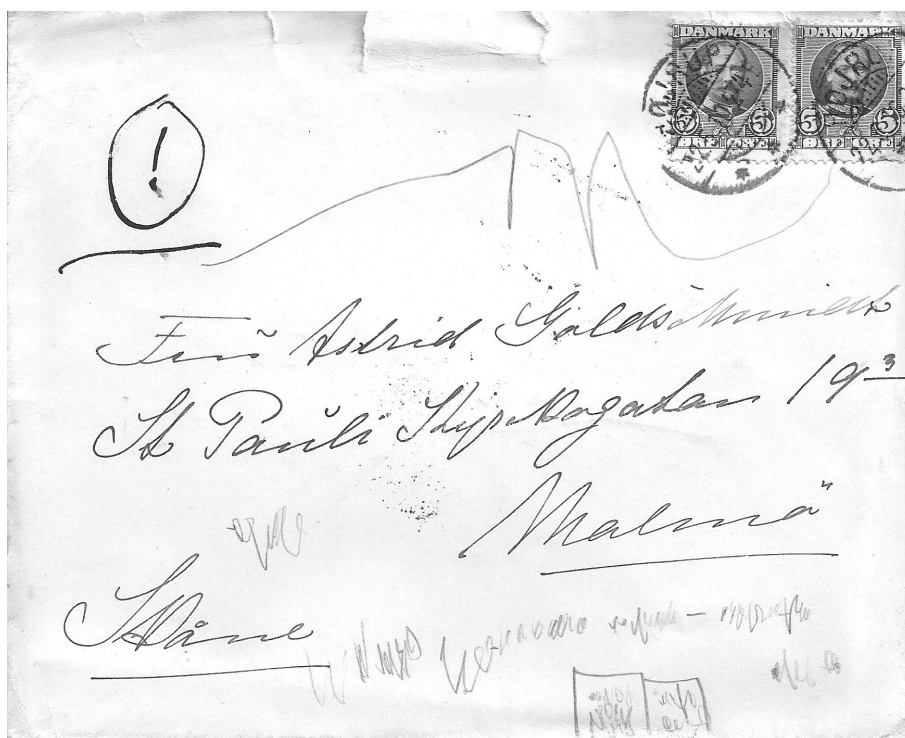
Kære Astrid!

Skjøndt jeg endnu ikke har hørt fra Dig – men venter i Dag – skal Du dog nu i Morgen ikke kigge forgæves efter Dit Mandagsbrev! Jeg er her og i Odense og vil blive det paa Glorup helt omgiven af Højrefolk, en ren Hvepsere her [”her” indsat over linjen] som Syberg siger; han er selv en Hveps! Det er grulig svært ikke at have nogen at udtale sin Sorg for efter den Skuffelse med Valget. Ja det vil sige, jeg var forberedt, da jeg saae hvor megen Stemning der var mod Radikalerne allevegne! Jeg beklager Caspersens, Tante havde sat sit Haab til et Landstings Mandat under Munks Regimente. Hun er sikkert grulig sart! Fraset alt det er her ganske dejligt baade ude og inde! Jeg stod længe i tavs Beundring af Stuerne til Morgen, fuld Sol ind i Dagligstuen, Havestuedøren aaben, vi har et vidunderligt Vejr og alt er jo saa bedaarende lysegrønt ude; Kastanierne ved at springe ud, Sirenerne ved Vejene ogsaa, Træerne i fuldt hvidt Flor. Jeg spadserede til Højrup i Fredags, var hos Jørgensen og Peja, der nu gaaer lidt ud og har det meget ordentligt. Hun var rørende glad ved at see mig. I Gaar var jeg hos gl. Naade; der var saa mageløs venlig og rar, vilde ikke af med mig igen, jeg var der 5 Kvarter. Hun er meget døv, men har et Hørerør. I Dag er bedt Kaptainens og Jørgensens, der bliver hentet sammen i lukket Vogn herfra, Doktorens og Smidt. Fru S. tager ikke ud. I Morgen er vi bedt til Sandholt og paa Vejen dertil haaber jeg vi kan gøre en Visit paa Brobygaard. En Dag skal jeg til Højrup igen og med Toget til Doktoren! Jeg rejser vist ikke herfra til Glorup før paa Fredag, spekulerer paa at tage over Brobyværk og besøge Hanne og Jørgen mellem 2 Tog og saa over Nyborg. Munter er meget aflagt, men kunde dog kende mig og var ungdommelig ellevild. – Jeg befinder mig saa vel her gør som jeg vil, spadserer, læser og syer. Marie er uhyre flink og rar, hvilket ordentligt og nydeligt Hus hun har; hun er knusende dygtig. Jeg har besøgt Trine Hans Peters, der gaaer meget her, malker deres Ko, hjælper inde, passer deres

Kyllinger; og Line Træskomand og Dalbergs. Nu er der en dygtig Mand paa Gelskov, en ligesom Syberg siger de gamle Folk. Som de dog alle som en fortæller om Thagensens Uduelighed! Det er grufuldt som han har forsømt alt. Gud veed hvad der skal blive af de Stakler! Jeg har hørt fra Elle, hun er lykkelig over Tilværelsen, maa knibe sig i Armen for at vide det ikke er en Drøm altsammen. Nu skal jeg en Tur paa Kirkegaarden og [ulæseligt] tager dette med til Højrup. Kys de søde Unger! Kærlig Hilsen fra Mor.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Ernstskraak D: 22de Maj -

Therese Sibrid:

Stjendt jeg endnu ikke har
hørt fra dig - men ventes i
dag - skal du dog mig i
Aarsagen ikke bygge forgeres
efter dit Mandes beer. Jeg er
her og i Odense og vil have det
for Glamp hollandsingen
af Højrefolk og den Højst
redt som Lyngsigter; kan
selv en Højst. Det er ganske
svært at se at have mig og
indtalt sin Trog for efter den
Stund med Valget. Ja det
vil sig, jeg var forberedt da
jeg så at hvor meget den
rundt der var med i Odense
me allene. Jeg betragter
Laspensens Tougkondat som
sit Raad til et Landstings Mand
dab i den Munkes Regiment.
Hun er atter ganske dakt!

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Fraset alt det er bergaunkede
hijg hadde paa og maad.
Jeg stod paa i hans kam-
mer af Luene til Merges
fuldt Sol ind i Dagehøved
Kerestuden, uden, og her
et vidunderligt og højt og alt
er jeg saa heddaarende og paa
ind. Hørdemene ved at gaa
og ind, Læremene ved Dage
og jeg, Træerne i fuldt høved.
Jeg spaaerede til Højens
Fædels, var her forjæmme og
Læder en gaa, Læder og
Kædder med paa bordene. Sten
var rørende glad ved at see
mig. I Laas var jeg her og.
Nada, der var saa mageløs
seulig og rar, vildt skøn og
mig igen, jeg var der i høved.
Den er mig og der, men her
et Høved. I det er høved, Højens
Kæmpe og Følgerne, der høved.

Men det dammen i Løvet Dage
her, Døddere og Løvet.
Den I høved, det ind. I høved
er, høved til høved høved og paa
Dage, den til høved, jeg i høved
og ind en høved paa høved høved
Den Dage alt jeg til høved, og
og ind høved til høved.
Jeg rejser med det høved til
Højens for paa høved og høved.
Læder paa at høved med høved
med og høved høved og høved
mellem i høved og saa ved
Kjøben. Mønter er mig
af høved, men det ind høved
mig og høved høved
eller høved. Jeg høved
mig saa ved høved og høved
saa høveder, høved og høved.
Højens er høved høved og høved.
Højens høveder og høveder
Højens høveder, høveder høveder
saa høveder. Jeg høved høved

Trind Hans Peters, der gaar
meget her, maatte deret
ha, kjæper sine posters
Thyllinger; og Linn Truchmann
og Walberg. Nu er der en
dygtig Mand per Gjæst, en
lystom Syber sigs de
gamle folk. Sam de dog
alle som en fortæller om
Mogensens Udvalighed! Det
er ganske som han kan
forsømt alt. Gud ned, hvad
der skal blive af de Skatte!
Jeg har lidt for ellers, min er
lykkelig over Tilværelsen, men
Sikke sig i Arme, for at
vide det ikke er en drøm, al
sammen. Nu skal jeg en
tur per Thorvegans og brev-
kast kops alle med det Højst.
Tryk de søde Mager! Hermed
Hilsen fra Mor.